

samme Art som dem, der præger Aldersrenteloven, med andre Ord, at man saavel med Hensyn til Ydelserne til Invalidforsikringsfonden som med Hensyn til Rentens Størrelse tog Hensyn til Livsvilkaarene dér, hvor den forsikrede, og dér, hvor Invaliden maatte opholde sig. Dette kan meget vel gøres, uden at man derved paalægger den vedkommende enten som forsikret eller som eventuel Invalid noget som helst Stavnsbaand. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou behøver derfor ikke at frygte for, at Invaliderne skal søge hen til mindre sunde Opholdssteder end dem, hvorpaa de nu kan opholde sig.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mente, at Bestemmelsen i Aldersrentelovens § 5, 1ste Stykke, var et Misfoster. Det er den Bestemmelse, som skal tilskynde de gamle Aldersrentenydere til at blive i Sygekasserne. Det var et Misfoster, sagde det ærede Medlem. Men han bør dog ikke glemme, at om end den Aldersrentenyder, der har udmeldt sig af sin Sygekasse, skal hjælpes i Sygdomstilfælde, hvis den vedkommende ikke kan hjælpe sig selv, saa er den Hjælp, den vedkommende faar, Fattighjælp — ganske vist uden Fattighjælps Virkning. Det ærede Medlem ved jo — han gjorde selv opmærksom derpaa —, at Kommunalbestyrelserne er berettigede til at hjælpe de gamle med Betalingen af de Præmier, der her bliver Tale om, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem ikke skulde tale paa den Maade, paa hvilken han har talt her, men snarere medvirke til, at de gamle bliver i Sygekassen, baade for at de ikke skal løbe den Risiko, som kan være Følgen af Udtræden nogle Maaneder før, de opnaar Aldersrente, og ogsaa fordi det for de gamle Aldersrentenydere er bedre at nyde i Henhold til Forsikring end paa Basis af Forsørgelse.

Det ærede Medlem vil have, at Kommunalbestyrelserne skal skønne over, om en Kommune kan siges at være bymæssig bebygget eller ej. Det er et Spørgsmaal, vi kan diskutere ved en eventuel kommende Revision af Loven, skønt jeg er paa det rene med, at det kan føre til farlige Konsekvenser og megen Ulighed at lægge dette i Kommunalbestyrelsernes Haand. Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at han ikke i og for sig bebrejdede mig noget i Anledning af, at Bestemmelsen om 2 000 Indbyggere i en saadan købstadlignende Bebyggelse var krævet strengt overholdt. Det vilde jeg heller ikke, hvis det ærede Medlem havde villet bebrejde mig det, have kunnet tage imod, thi Lovens ud-

trykkelige Bestemmelser kan jeg ikke sidde overhørig; det tænker jeg slet ikke, at han skulde kræve af mig.

Det ærede Medlem var saa inde paa en lang Omtale af § 5, 4de Stykke, sidste Punktum, som indeholder Bestemmelsen om Adgang til at yde 25 pCt.s Tillæg til Enker og Enkemænd, naar særlige Omstændigheder taler derfor. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, hvad Lovens Mening paa dette Punkt er. Lovens Mening er, at Ægtepar, som er Aldersrentenydere, kan, naar den ene dør, til den anden opnaa et Tillæg til den Aldersrente, som er gældende for enlige Personer, med 25 pCt., hvor særlige Omstændigheder taler derfor, og at naar en Ægtefælle dør, og den efterlevende umiddelbart derefter søger Aldersrente, saa skal der, naar særlige Omstændigheder taler derfor, være Adgang for Kommunalbestyrelsen til at give et Tillæg paa 25 pCt., for at den vedkommende kan opretholde i størst mulige Udstrækning de hjemlige, vante Forhold, hvorunder vedkommende har levet. Det kom som bekendt ind under Udvalgsforhandlingerne, og af Udvalgsbetænkningen fremgaar det ganske klart, hvad Hensigten har været. Jeg har imidlertid ment, det var urimeligt ikke i saa vid Udstrækning, som gørligt er, ogsaa at tage Hensyn til saadanne Enker og Enkemænd, som var blevet Enker eller Enkemænd saa kort Tid før Aldersrentelovens Ikrafttræden, at de endnu ikke kunde antages at have indstillet sig paa Tilværelsen paa Basis af Alderdomsunderstøttelsen. Derfor har jeg strakt mig vidt — maaske lidt videre, end egentlig Loven aabner Mulighed for — med Hensyn til at give Adgang til denne 25 pCt.s Tillæggydelse for saa mange Enker og Enkemænd som muligt, naar de særlige Omstændigheder var til Stede, som Kommunalbestyrelserne skønnede gjorde dette Tillæg rimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har i denne Forbindelse talt om, at jeg for ganske nylig har udstedt et Cirkulære, som ganske har stødt Grunden bort under det Cirkulære, som udsendtes i Fjor, og som jo indeholder Hovedreglerne med Hensyn til Forvaltningen af denne Lov. Det har det ærede Medlem misforstaaet. Jeg har ikke udstedt noget Cirkulære, men jeg har ladet en hel Del af de Afgørelser, som er blevet truffet af Indenrigsministeriet paa Grundlag af Forespørgsler fra Kommunalbestyrelser, trykke i Sogneraadstidende og andre Efterretningsblade for Kommunalbestyrelserne for ikke at skulle